

Editorial

αλή χρονιά 2018!

K Από το 2011 που εκδόθηκε το πρώτο τεύχος του Academia πέρασε πολύς καιρός. Το περιοδικό, σιγά-σιγά αναπτύσσεται. Άρχισε με ένα τεύχος το χρόνο, πρόπερσι τα τεύχη έγιναν δύο και από πέρυσι τρία. Πέρυσι ήταν μια χρονιά σταθμός στο μέτρο που πλέον το περιοδικό καταλογραφείται από το scopus. Ισχυρό χαρτί του η έντονη διεθνοποίησή του, όχι μόνο από συγγραφείς διαφορετικών χωρών που γράφουν στις τρεις γλώσσες του περιοδικού αλλά και του αναγνωστικού του κοινού το οποίο είναι σταθερά πάνω από 50% εκτός Ελλάδας.

Το ενδέκατο τεύχος δεν είναι, συμβολικά, ένα τεύχος επιβεβαίωσης της επιβίωσής μας αλλά και μια αφετηρία για να τρέξουμε προς το εικοστό το οποίο θεωρείται τεύχος εμπέδωσης. Επιπλέον, το περιοδικό εμπλουτίστηκε, συν τω χρόνω, και πλέον προσφέρει πολλαπλά ήδη κείμενα. Στο παρόν, θα έχουμε πέντε επιστημονικά κείμενα, ένα κείμενο από συνέδριο και δύο βιβλιοπαρουσιάσεις. Πιο συγκεκριμένα:

Το πρώτο κείμενο είναι του Μιχάλη Χριστοδούλου και φέρει τον τίτλο « *is educational policy a matter of doxa? Overcoming the fact/value distinction in educational policy research*». Το κείμενο αυτό, από τα λίγα στην Ελλάδα, που θέτουν σε θεωρητική ανάλυση τη σχέση εκπαιδευτικής έρευνας και εφαρμοσμένης εκπαιδευτικής πολιτικής. Στόχος της αναζήτησης αποτελεί η ανάδειξη ενός ρυθμιστικού πλαισίου αρχών που θα διέπει την εν λόγω σχέση. Ο συγγραφέας εστιάζει στο σκεπτικό των Hilary Putman και Richard Berstein και προσπαθεί να το συνδέσει με την εκπαιδευτική πολιτική.

Το δεύτερο κείμενο ανήκει στον Αγγελο Καβασακάλη και τιτλοφορείται «*κοινωνικά δίκτυα: ένα εργαλείο για την ανάλυση και ερμηνεία εκπαιδευτικών πολιτικών*». Πρόκειται επίσης για

θεωρητικό κείμενο το οποίο εστιάζει στην κατανόηση, αφενός, της συγκρότησης πολιτικής, αφετέρου, της εφαρμογής της. Ο συγγραφέας νοεί την εκπαιδευτική πολιτική ως αντικείμενο διαπραγμάτευσης και προσπαθεί να τη διερευνήσει μέσω των θεωριών δικτύων. Αντικείμενο αποτελούν δίκτυα συλλογικών και ατομικών δρώντων που παρεμβαίνουν προωθώντας τις ιδέες τους, της αντιλήψεις του και τα συμφέροντά τους τόσο κατά τη διαμόρφωση όσο και την υλοποίηση μιάς πολιτικής.

Το τρίτο κείμενο έχει συγγραφέα τη Φωτεινή Λιόση και θέμα «*το ζήτημα της ακαδημαϊκής αναγνώρισης της Διαδικασίας της Μπολόνια*». Το κείμενο μέσα από μια ανάλυση τόσο της Σύμβασης της Λισσαβόνας όσο και των Υπουργικών Ανακοινωθέντων της Διαδικασίας της Μπολόνια προσπαθεί να καταλάβει και να αναδείξει τις δυσκολίες της υλοποίησης της ακαδημαϊκής αναγνώρισης, προϋπόθεση για την κινητικότητα εκπαιδευομένων και εργαζομένων. Τέλος, αναδεικνύει την ελληνική ιδιαιτερότητα στο μέτρο που η Ελλάδα είναι χώρα που δεν έχει υπογράψει τη Σύμβαση της Λισσαβόνας.

Το τέταρτο κείμενο υπογράφεται από τη Ρέα Μαυρόγιαννη και τιτλοφορείται «*η κουλτούρα ποιότητας ως προϋπόθεση της διασφάλισης ποιότητας ενός εκπαιδευτικού θεσμού*». Η συγγραφέας αναλύει αρχικά τις έννοιες «κουλτούρα» και «ποιότητα» και στη συνέχεια προσπαθεί να συνδέσει τη σύνθετη έννοια «κουλτούρα ποιότητας» με μια άλλη σύνθετη έννοια εκείνη της «διασφάλιση ποιότητας». Το κείμενο αν και εστιάζει στο πανεπιστήμιο αφορά γενικευόμενο κάθε εκπαιδευτικό θεσμό.

Το πέμπτο κείμενο έχει τρεις συγγραφείς, τους Χρήστο Τουρτούρα, Αργύρη Κυρίδη και Νίκο Καραμουζά. Ο τίτλος του άρθρου τους είναι «*τα Παιδαγωγικά Τμήματα στη δίνη της τρέχουσας εκπαιδευτικής πολιτικής*». Η εστίαση γίνεται στην τρέχουσα κρίση και τις συνέπειές της στην εκπαίδευση μέσω των αλλαγών που προωθούνται στο πλαίσιο των μνημονίων. Ως επίκεντρο, τίθενται τα Παιδαγωγικά Τμήματα, αφενός, με τη συζήτηση που γίνεται για αλλαγές στην αρχική εκπαίδευση εκπαιδευτικών, αφετέρου, με τις δυνατότητες που αυτά έχουν για την εξυπηρέτηση υπαρκτών αναγκών.

Το κείμενο από συνέδριο είναι του ομότιμου καθηγητή του Πανεπιστημίου της Ρουέν, Jean Houssaye. Έχει τίτλο «*50 χρόνια Επιστήμες της Εκπαίδευσης στη Γαλλία. Ένα συνέδριο αναδρομής*». Το κείμενο εκφωνήθηκε για πρώτο φορά στην Τουλούζ στο πλαίσιο της προετοιμασίας του επετειακού συνεδρίου που προετοιμαζόταν για τον Σεπτέμβριο του 2017. Το κείμενο αυτό, που δεν έχει δημοσιευθεί αλλού, προσπαθεί να κάνει μια σύνθεση 50 χρόνων θεσμοθετημένων Επιστημών της Εκπαίδευσης στη Γαλλία. Ή για να το πούμε όπως ο συγγραφέας του: «ή μήπως 120 ή έστω 100 χρόνων»;

Η πρώτη βιβλιοπαρουσίαση αφορά το βιβλίο του καθηγητή του Πανεπιστημίου της Λωραίνης Saeed Raivandī με τίτλο « Apprendre à l'Université » (Μαθαίνω στο πανεπιστήμιο). Τη βιβλιοπαρουσίαση κάνει η Έλενα Καραχοντζίτη, διδάκτορας των Πανεπιστημίων Πατρών και Paris 8. Το αντικείμενο του βιβλίου εστιάζει στο πρόβλημα της φοιτητικής εγκατάλειψης και/ή παράτασης των σπουδών και αναζητά τρόπους αύξησης της επιτυχίας στις σπουδές. Το επίκεντρό του είναι η πανεπιστημιακή παιδαγωγική.

Η δεύτερη, έχει γραφτεί από τους Νίκο Παπαδάκη και Στέλιο Τζαγκαράκη και αναφέρεται στο βιβλίο « The spirit level : why equality is better for everyone” των Richard Wilkinson & Kate Pichett. Το βιβλίο εστιάζει στο πρόβλημα της ανισότητας και το διευρυνόμενο χάσμα μεταξύ πλούσιων και φτωχών. Ταυτόχρονα, αναφέρεται στο ζήτημα της τρέχουσας οικονομικής κρίσης και του μοντέλου που επιλέχθηκε για την αντιμετώπισή της. Επιχειρηματολογείται ότι η ισότητα δεν είναι τελικά μόνο θέμα κοινωνικής δικαιοσύνης αλλά και κερδοφόρα επιλογή για τον δυτικό κόσμο.

Καλή σας ανάγνωση!

Γιώργος Σταμέλος